

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 72 0 Rs 033930 16 Rev
Banjaluka, 01.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Gorjane Popadić kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Stake Gojković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Lj.L. kći T. iz S., zastupana po punomoćniku C.A., advokatu iz D., protiv tužene Opštine S. (u daljem tekstu: prvotužena), zastupana po punomoćniku Z.B.K., advokatu iz B.L. i Republike Srpske (u daljem tekstu: drugotužena), zastupana po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Republike Srpske, radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 Rs 033930 15 Rsž od 13.11.2015. godine, na sjednici održanoj dana 01.02.2018. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Zahtjev prvotužene za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 Rs 033930 13 Rs od 30.09.2014. godine poništeno je kao nezakonito rješenje načelnika Opštine S., o prestanku radnog odnosa tužiteljici broj 02-126-46/13 od 08.04.2013. godine, rješenje načelnika Opštine S. kojim se odbija prigovor tužiteljice broj 02-126-63/13 od 14.05.2013. godine i rješenje Odbora za žalbe... broj 10.5-050-776/13 od 07.06.2013. godine, te je obavezana prvotužena da tužiteljicu vrati na radno mjesto na kojem je radila prije prestanka radnog odnosa ili na drugo radno mjesto koje odgovara njenom obrazovanju, stručnosti i radnom iskustvu u roku od 15 dana od dana prijema odluke (stav 1. izreke).

Obavezana je prvotužena da tužiteljici isplati na ime izgubljene zarade po osnovu plate za period od 25.05.2013. do 31.05.2013. godine iznos od 185,58 KM; za period mjesec jun 2013. godine do 30.08.2013. godine mjesečne iznose od 716,14 KM; za mjesec septembar 2013. godine iznos od 721,86 KM; za mjesec oktobar 2013. godine iznos od 841,44 KM; za period od novembra mjeseca 2013. godine do 31.03.2014. godine mjesečne iznose od 1.224,08 KM; za mjesec april 2014. godine iznos od 1.530,10 KM, za period od 01.05.2014. do 13.05.2014. godine iznos od 641,66 KM, što ukupno iznosi 11.681,52 KM, sve sa zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe do isplate, kao i da tužiteljici uplati pripadajuće doprinose za zdravstveno osiguranje i doprinose za PIO (stav 2. izreke).

Obavezana je prvotužena da tužiteljici isplati na ime naknade po osnovu toplog obroka za period od 22.05.2012. do 31.05.2013. godine iznos od 2.360,95 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate; na ime naknade štete zbog izgubljene zarade po osnovu regresa za 2012. godinu iznos od 1.110,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom

počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate; na ime izgubljene zarade po osnovu regresa za 2013. godinu iznos od 1.110,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2013. godine do isplate, sa pripadajućim doprinosima za PIO; na ime naknade štete zbog izgubljene zarade po osnovu zimmnice za 2012. godinu iznos od 1.110,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe do isplate; na ime naknade štete zbog izgubljene zarade po osnovu zimmnice za 2013. godinu iznos od 1.110,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2013. godine pa do isplate, te pripadajuće doprinose na ove iznose (stav 3. izreke).

U ostalom dijelu odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice u odnosu na prvotuženu i to u dijelu u kojem tužiteljica zahtjeva isplatu zakonskih zatezних kamata preko dosuđenog iznosa, te isplatu doprinosa opredijeljeni u tužbenom zahtjevu (stav 4. izreke).

Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice u odnosu na prvotuženu u dijelu kojim je traženo da se obaveže prvotužena da tužiteljici na ime naknade štete po osnovu plate za period od 13.05.2014. godine pa do dana povratka tužiteljice na posao isplati razliku između plate koju tužiteljica ostvari od 13.05.2014. godine i plate koju bi tužiteljica ostvarila da je radila kod prvotužene u periodu od 13.05.2014. godine pa do povratka na rad, prema važećim normativnim aktima prvotužene u momentu obračuna plate, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki iznos pojedinačno od 10. u mjesecu do dana isplate, sve u roku od 15 dana (stav 5. izreke).

Odbačen je kao neblagovremen tužbeni zahtjev tužiteljice (pravilno: tužba) u dijelu kojim zahtjeva isplatu toplog obroka za period od 01.03.2011. do 31.08.2011. godine u iznosu od 497,11 KM, te za period od 01.09.2011. do 31.12.2011. godine u iznosu od 400,00 KM (stav 6. izreke).

Odbijen je kompenzacioni prigovor prvotužene koji glasi na iznos od 900,00 KM (stav 7. izreke).

Obavezane su tužene da naknade tužiteljici troškove postupka u iznosu od 1.088,00 KM u roku od 15 dana (stav 8. izreke).

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 Rs 033930 15 Rsž od 13.11.2015. godine, žalba tuženih je uvažena i presuda Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 Rs 033930 13 Rs od 30.09.2014. godine ukinuta i tužba odbačena u dijelu kojim je obavezana prvotužena da tužiteljici isplati naknadu na ime toplog obroka za period od 22.05.2012. do 31.05.2013. godine u iznosu od 2.360,95 KM, regres za 2012. godinu u iznosu od 1.110,00 KM, naknadu na ime zimmnice za 2012. godinu u iznosu od 1.110,00 KM, a sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe do isplate (dio stava 3. izreke), dok je u ostalom dosuđujućem dijelu preinačena tako što je odbijen zahtjev tužiteljice da se poništi rješenje prvotužene o prestanku radnog odnosa broj 02-126-46/13 od 08.04.2013. godine, rješenje kojim je odbijen prigovor tužiteljice broj 02-126-63/13 od 14.05.2013. godine i rješenje Odbora za žalbe... broj 10.5-050-776/13 od 07.06.2013. godine, da se obaveže prvotužena da tužiteljicu vrati na radno mjesto na kojem je radila prije nezakonitog prestanka radnog odnosa ili na drugo radno mjesto koje odgovara njenom obrazovanju, stručnosti i radnom iskustvu, da joj prvotužena isplati izgubljenu zaradu – plate koje bi tužiteljica ostvarila da je radila za vremenski period od 25.05.2013. do 13.05.2014. godine u ukupnom iznosu od 11.681,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na mjesečne iznose počev od podnošenja tužbe pa do konačne isplate, da joj izvrši uplatu doprinosa za zdravstveno i penzijsko – invalidsko osiguranje za isti vremenski period, da joj na ime naknade zimmnice za 2013. godinu isplati iznos od 1.110,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2013. godine pa do isplate i da joj tužene solidarno isplate troškove postupka u iznosu od 1.088,00 KM.

Obavezana je prvotužena da tužiteljici na ime naknade regresa za 2013. godinu isplati iznos od 300,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2014. godine pa do isplate, umjesto ranije dosuđenog iznosa od 1.100,00 KM.

Žalba tužiteljice je odbijena i prvostepena presuda u žalbom pobijanom odbijajućem dijelu (stav 4. izreke), potvrđena.

Povodom žalbi stranaka, prvostepena presuda je ukinuta u dijelu kojim je prvostepeni sud odbio kompenzacioni prigovor prvotužene (stav 7. izreke).

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužiteljica, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju prvotužena predlaže da se revizija odbaci, odnosno odbije.

Drugotužena nije podnijela odgovor na reviziju.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužiteljice da se ponište rješenja tuženih o prestanku radnog odnosa, vraćanje na rad i isplata izgubljene zarade u vidu naknade plate, toplog obroka, regresa i zimmice, uplata doprinosa počev od prestanka radnog odnosa do 13.05.2014. godine.

Postupajući po tužbenom zahtjevu prvostepeni sud je utvrdio da je tužiteljica kod tužene radila na radnom mjestu šefa Odsjeka – samostalni stručni saradnik za poslove pravne pomoći i normativne djelatnosti do donošenja Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Administrativne službe Opštine S. („Službeni glasnik Opštine S.“, broj: 10/08, 4/10, 5/10, 2/12, 1/13, 3/13 i 4/13 – u daljnjem tekstu: Pravilnik o sistematizaciji), kojim je to radno mjesto ukinuto (člana 14.); da iz sadržaja pobijanih odluka proizilazi da nisu postojale mogućnosti kod prvotužene rasporeda tužiteljice na radno mjesto koje odgovara njenoj stručnoj spremi tako da joj je prestao radni odnos kod prvotužene rješenjem od 08.04.2013. godine; da je tužiteljica koristila sredstva interne zaštite prigovor i žalbu koji su odbijeni; da je prema podacima Poreske uprave od 28.04.2014. godine prvotužena u periodu od 07.05.2013. do 12.08.2013. godine zaposlila deset radnika od kojih šest sa VSS, a četiri sa SSS; da je načelnik Opštine S. 13.07.2013. godine u javnim glasilima dao izjavu da se kod prvotužene primi preko hiljadu predmeta iz oblasti pravne pomoći, na kojim poslovima rade dva službenika; da iz iskaza svjedoka S.B i Lj.Š., proizilazi da je prvotužena nakon što je tužiteljica dobila otkaz zasnivala radni odnos sa novim radnicima u roku od godinu dana od dana prestanka radnog odnosa tužiteljice, kada je radni odnos prestao ukupno 17 radnika i da nije donosila kriterije o zbrinjavanju viška radnika; da načelnik prvotužene prije prestanka radnog odnosa radnika koji su tehnološki višak nije tražio mišljenje Sindikata; da je tužiteljica u svom iskazu datom u svojstvu parnične stranke izjavila da su nakon ukidanja njenog radnog mjesta postojala dva upražnjena radna mjesta i to inspektor rada i tržišni inspektor na kojim se zahtijeva ista stručna sprema koju posjeduje i tužiteljica, a za koja radna mjesta joj nije ponuđen raspored; da je po inicijativi tužiteljice od strane Ustavnog suda Republike Srpske utvrđeno da član 24. Pravilnika o sistematizaciji nije u saglasnosti sa Ustavom;

da tužena nije usvojila kriterije po kojim bi načelnik prvotuzene utvrdio ko je od radnika tehnološki višak.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da nezakonitost osporenih odluka proizilazi iz činjenice da je rješenje kojim je tužiteljici prestao radni odnos kod prvotuzene od 08.04.2013. godine doneseno na temelju člana 14. Pravilnika o sistematizaciji, koji se ima dovesti u vezu sa odlukom Ustavnog suda Republike Srpske od 24.01.2014. godine („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 11/14), kojom je utvrđeno da član 24. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji prvotuzene („Službeni glasnik Opštine S.“, broj: 3/13) nije u saglasnosti sa Ustavom RS. Pored toga, prvostepeni sud nalazi da je tužiteljica izvedenim dokazima dokazala da poslovi koje je ona radila prije prestanka radnog odnosa nisu ukinuti i da je prvotuzena nakon što je tužiteljici prestao radni odnos primala u radni odnos druge, nove radnike, a da tužiteljici nije ponuđeno da radi na poslovima i radnim zadacima koji su sistematizovani novim Pravilnikom o sistematizaciji, koji odgovaraju njezinoj stručnoj spremi, kao ni na poslovima niže stručne spreme, a postojala su upražnjena dva radna mjesta, pa je pozivom na odredbe člana 44, 119, 122. i 128. Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: broj 101/04, 42/05 i 118/05, u daljem tekstu: ZLS) i odredbe Posebnog kolektivnog ugovora za zaposlene u oblasti lokalne samouprave („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 114/0/), sudio kao u izreci prvostepene presude.

Drugostepeni sud je žalbu tužiteljice odbio, a uvažio žalbe tuženih i odlučio kao u izreci drugostepene presude temeljem odredbe člana 227. stav 2. i člana 229. stav 1. tačka 4. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Obrazlaže da je prvotuzena donošenjem Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji („Službeni glasnik Opštine Srbac“, broj: 5/13, objavljen 28.03.2013. godine), kojim su odredbe ranijeg Pravilnika o sistematizaciji izmjenjene tako da „Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u Službenom glasniku Opštine S.“ (umjesto ranije: „da stupa na snagu danom donošenja“), izvršila izmjenu osnovnog teksta Pravilnika o sistematizaciji u pogledu njegovog stupanja na snagu, a sve izmjene i dopune ostale su sastavni dio osnovnog teksta Pravilnika, te je tako otklonila posljedice neustavnosti odredbe o njegovom stupanju na snagu, tim prije što Ustavni sud Republike Srpske svojom Odlukom broj U-30/13 od 24.01.2014. godine nije utvrdio da sve odredbe Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji („Službeni glasnik Opštine Srbac“, broj: 3/13), nisu u saglasnosti sa članom 109. Ustava RS, već samo odredba člana 24. koja je propisivala vrijeme stupanja na snagu predmetnih izmjena („danom donošenja“).

Zaključuje da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da radno mjesto tužiteljice nije ukinuto i da je bilo slobodnih radnih mjesta kod prvotuzene na koja bi se mogla rasporediti, jer tužiteljica, na kojoj je bio teret dokazivanja tih tvrdnji, iste nije dokazala.

Pobijana odluka je pravilna.

Nije sporno da je prvotuzena donijela Pravilnik o sistematizaciji objavljen u Službenom glasniku Opštine S., broj 10/08; da je u predmetnom Pravilniku organizovan Odsjek – Centar za ... u okviru kojeg je sistematizovano radno mjesto šefa Odsjeka i samostalni stručni saradnik za poslove pravne pomoći i normativne djelatnosti u Odjeljenju za ..., na koje je bila raspoređena tužiteljica; da je članom 22. istog Pravilnika, propisano da ovaj Pravilnik stupa na snagu

narednog dana od dana objavljivanja u Službenom glasniku Opštine S.; da su naredne izmjene objavljivane u Službenim glasnicima Opštine Srbac broj 4/10, 5/10, 2/12 i 1/13; da su Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji („Službeni glasnik Opštine S.“, broj: 3/13), poslovi pružanja pomoći građanima sistematizovani u okviru poslova radnog mjesta „višeg stručnog saradnika za dijasporu, pitanje manjina i ravnopravnost polova“ i to kao poslovi pružanje pomoći građanima u izradi podnesaka (zahtjeva, prijedloga, prigovora, ovlaštenja itd.) u Odjeljenju za ... u kojem je sistematizovano ukupno 11 radnih mjesta, umjesto ranijih 13; da su predmetnim izmjenama ukinuti odsjeci u okviru istog odjeljenja. Ovlaštenje načelnika prvotuzene da donese Pravilnik o sistematizaciji proizlazi iz odredbe člana 44. ZLS.

Donošenjem Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji („Službeni glasnik Opštine S.“, broj: 5/13, objavljen 28.03.2013. godine), kojim su odredbe ranijeg Pravilnika o sistematizaciji izmjenjene tako da „Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u Službenom glasniku Opštine S.“ (umjesto ranije: „da stupa na snagu danom donošenja“), prvotuzena je i po ocjeni ovog suda izvršila izmjenu osnovnog teksta Pravilnika o sistematizaciji samo u pogledu njegovog stupanja na snagu, tako da su izmjene i dopune ostale sastavni dio osnovnog teksta Pravilnika, a stupanje na snagu tih izmjena i dopuna je 05.04.2013. godine (osmog dana od dana objavljivanja), te su bile u primjeni u vrijeme donošenja odluke o prestanku radnog odnosa tužiteljice.

Time su otklonjene i posljedice neustavnosti odredbe o stupanju na snagu Pravilnika, utvrđene kasnije i odlukom Ustavnog suda Republike Srpske od 24.01.2014. godine, kojom nije utvrđeno da sve odredbe Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji („Službeni glasnik Opštine S.“, broj: 3/13), nisu u saglasnosti sa članom 109. Ustava RS, već samo odredba člana 24. koja je propisivala vrijeme stupanja na snagu predmetnih izmjena („danom donošenja“).

Prigovorima revidenta nije dovedena u pitanje pravilnost zaključka drugostepenog suda da je Izmenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji („Službeni glasnik Opštine S.“, broj: 3/13), kojima je izmijenjen član 14. osnovnog teksta Pravilnika, došlo do ukidanja Odsjeka u Odjeljenju za ... (i drugih odsjeka) i radnog mjesta na kojem je radila tužiteljica, a ne do smanjenja obima tih poslova, jer radno mjesto i poslovi koje je do tada obavljala tužiteljica više ne postoje, oni su sistematizovani u okviru drugih, novih radnih mjesta, te je dio tih poslova sistematizovan u okviru novog radnog mjesta pod nazivom „viši stručni saradnik za dijasporu, pitanje manjina i ravnopravnost polova“.

Iz tog razloga bili su ispunjeni uslovi da se dalji radno – pravni status tužiteljice, kao službenika jedinice lokalne samouprave koja je ukidanjem radnog mjesta na kome je radila postala tehnološki višak, riješi u skladu sa odredbama člana 128. ZLS, koji je kao *lex specialis* propis koji reguliše ovo pitanje bio na snazi u vrijeme donošenja prvostepenog rješenja o prestanku radnog odnosa, a ne primjenom člana 138-140. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 55/07-precisćen tekst, dalje: ZR), kako pogrešno smatra revident.

U primjeni propisa potrebno je imati u vidu načelo *lex specialis derogat legi generali*. Ono govori o supsidijarnoj primjeni zakona koja podrazumjeva primjenu onih odredbi opšteg zakona koje nisu u suprotnosti sa posebnim zakonom, odnosno primjenu opšteg zakona u onim segmentima koji nisu posebnim zakonom propisani.

Odredbom člana 4. ZR, koji kao lex generali propis uređuje... prava i obaveze po osnovu radnog odnosa na teritoriji Republike Srpske (član 1. stav 1.), propisano je da će se ogovarajuće odredbe ovog zakona primjenjivati i na ... radnike zaposlene u organima državne uprave, pravosuđa, unutrašnjih poslova... i u drugim državnim organima i organizacijama, ukoliko drugim zakonom nije drugačije određeno.

Odredbom člana 1. ZLS, u tekstu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka odnosne pravne situacije, propisano je da se tim zakonom uređuju ... prava, obaveze i odgovornosti zaposlenih u administrativnoj službi ..., a članom 49. stav 2. da se prava i obaveze zaposlenih u opštinskoj administrativnoj službi ostvaruju u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom.

Dalje ZLS (u glavi XI-zaposleni u administrativnoj službi jedinice lokalne samouprave) uređuje pitanja radnih mjesta, upražnjenih radna mjesta i zapošljavanja, ocjene rada i napredovanje, raspoređivanje službenika, višak službenika, radno vrijeme, odmor i odsustva, odgovornost službenika, prava i dužnosti službenika, nespojivost.

Kako ZLS sadrži odredbe o raspoređivanju službenika, te višku službenika, to je u pogledu ovih pitanja koje se postavljaju u konkretnoj parnici, trebalo primijeniti taj zakon, dok se na ostala pitanja koja nisu njime uređena primjenjuju odredbe ZR.

Prema odredbi člana 128. ZLS, ako je u administrativnoj službi jedinice lokalne samouprave došlo do smanjenja poslova ili ukidanja radnih mjesta, službenici se raspoređuju na radna mjesta koja odgovaraju njihovoj stručnoj spremi (stav 1.). Odluku o raspoređivanju službenika iz stava 1. ovog člana donosi načelnik opštine, odnosno gradonačelnik (stav 2.). Ukoliko službenik ne prihvati radno mjesto na koje je raspoređen, u skladu sa stavom 1. i 2. ovog člana, prestaje mu radni odnos (stav 3.). Ukoliko se službenik ne može rasporediti, u skladu sa stavom 1. i 2. ovog člana, načelnik opštine, odnosno gradonačelnik, donosi rješenje kojim se utvrđuje da mu je prestao radni odnos uz obavezu isplate otpremnine u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom (član 4.).

Proizlazi da se službenik kojem je ukinuto radno mjesto raspoređuje na drugo radno mjesto, ako takvo radno mjesto postoji.

ZLS (član 128.), u vrijeme donošenja odluke o prestanku radnog odnosa tužiteljice nije predviđao obavezu utvrđivanja kriterija za utvrđivanje viška zaposlenih službenika i donošenja programa zbrinjavanja viška radnika. Takva obaveza predviđena je u odredbi člana 53. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 98/13), koji je stupio na snagu 26.11.2013. godine, pa se ne može primijeniti u konkretnom slučaju.

Tužiteljica je tvrdila da je postojala mogućnost da se u skladu sa njenom stručnom spremom rasporedi na radno mjesto tržišnog inspektora, koje je bilo upražnjeno u vrijeme prestanka njenog radnog odnosa, koje poslove je prije donošenja Izmjena Pravilnika obavljao G.B., kasnije raspoređen na radno mjesto načelnika Odjeljenja za ...

Prvotuzena je osporila ovu činjenicu, pozivajući se na to da po nalogu načelnika opštine, načelnik Odjeljenja za ... trenutno obavlja i poslove tržišnog inspektora.

Pravilno je drugostepeni sud po pravilima o teretu dokazivanja iz člana 123. ZPP, a u vezi sa odredbom člana 7. istog zakona, izveo zaključak da tužiteljica nije dokazala činjenicu da je radno mjesto tržišnog inspektora bilo upražnjeno u vrijeme prestanka njenog radnog odnosa i da je zato prvotuzena mogla rasporediti na to radno mjesto, jer je u konkretnom radnom sporu teret

dokazivanja ovih činjenica na tužiteljici (za razliku od tereta dokazivanja u slučaju spora o prestanku radnog odnosa zbog učinjene teže povrede radne obaveze, koji je na poslodavcu, prema izričitoj odredbi člana 128. stav 3. ZR).

I prema obavještenju Upravne ... Republike Srpske od 19.06.2013. godine upućenom tužiteljici, upravni inspektor je utvrdio da donošenjem prvostepenog rješenja načelnik Opštine nije povrijedio odredbe člana 75. stav 1. član 127. stav 1, član 128. stav 1. i stav 4. i član 152. ZLS. To što je tom prilikom konstatovao i da se nalaže načelniku opštine da donese odluku o prestanku radnog odnosa za lica M.M., Z.S.S. i S.B., čiji prijem je izvršen suprotno odredbama člana 119.-122. ZLS (odnose se na javni konkurs), te lice R.Lj., nije od uticaja na radnopravni status tužiteljice, jer se iz toga ne može zaključiti da je postojalo slobodno radno mjesto kod prvotužene u vrijeme kada je njeno radno mjesto ukinuto, a za koje je ona ispunjavala uslove. Tužiteljica nije dokazala ni tvrdnje da su kod prvotužene u vrijeme prestanka radnog odnosa postojala dva upražnjena radna mjesta sa nižom stručnom spremom, koji su joj u skladu sa Programom zbrinjavanja viška zaposlenih (Službeni glasnik Opštine S. broj 3/13) trebali biti ponuđena, te da je postojala mogućnost upućivanja na rad u druge organizacije (član II).

Takođe, tužiteljica se kao razlog nezakonitosti pobijanih odluka, ne može sa uspjehom pozivati na podatke Poreske uprave da je prvotužena nakon prestanka njenog radnog odnosa vršila prijem radnika u radni odnos, s obzirom da se odredba člana 140. ZR u konkretnom slučaju ne primjenjuje.

Kako je pravilna odluka drugostepenog suda o odbijanju zahtjeva tužiteljice za poništenje rješenja o prestanku radnog odnosa, rješenja kojim je odbijen prigovor tužiteljice i rješenja Odbora za ..., to su i ostali zahtjevi tužiteljice koji se odnose na radnopravnu reintegraciju u vidu vraćanja na rad, isplate izgubljene zarade na ime plata koje bi tužiteljica ostvarila da je radila i uplate doprinosa kod nadležnih fondova Republike Srpske, koji su akcesorne prirode, pravilno odbijeni.

Neosnovani su navodi revizije da je u postupku donošenja drugostepene presude počinjena povreda odredaba parničnog postupka iz člana 8. i člana 191. stav 4. ZPP, jer obrazloženje drugostepene presude sadrži razloge za takvu odluku suda i daje odgovor za svaki suštinski važan element za konačan ishod spora.

S obzirom na izloženo, na osnovu člana 248. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Zahtjev prvotužene za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 375,00 KM je odbijen na osnovu odredbe člana 397. stav 1, u vezi sa članom 387. stav 1. ZPP, jer njegovo sastavljanje nije bilo nužno za vođenje parnice.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašić